

ševně onemocněla a jest od té doby v ústavu pro choromyslné. Poněvadž otcovství bylo v nesporném řízení uznáno, byl první soudce oprávněn v řízení nesporném stanoviti výživné.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Mimořádná dovolací stížnost proti srovnalým usnesením nižších soudů vytyká jim zmatečnost a zřejmý rozpor se spisy a se zákonem, než neprávem. Stěžovatel uznal výslovně před poručenským soudem dne 11. září 1920, že jest nemanželským otcem dítěte. Tímto výslovným uznáním byl soudně zjištěn jeho právní poměr jako nemanželského otce k dítěti a zjištění toto nemohlo býti zvráceno pozdějším odvoláním uznání otcovství, jímž stěžovatel dodatečně před soudem popřel otcovství, ježto prý nabyl přesvědčení, že není otcem. Naopak jest stěžovatel vázán soudně zjištěným uznáním otcovství, dokud není tu pravoplatného soudního výroku, vylučujícího uznané otcovství. Je-li však stěžovatel soudně zjištěným uznáním otcovství dosud vázán, bylo i výživné nemanželského dítěte určiti v řízení nesporném (§ 16 druhý odstavec první dílčí novely k obč. zák.) a stěžovatelem uplatněné výtky zmatečnosti a zřejmého rozporu se spisy a se zákonem nejsou opodstatněné.

Čís. 10651.

Majitel domu může s nájemníky ujednat, že si budou čištění domu obstarávat sami. Domovní řád, jenž ukládá nájemníkům tuto povinnost, jest součástí nájemní smlouvy. V takovém případě není majitel domu zodpovědným za to, že nepředsevzal sám čištění, pokud se týče že nezřídil k tomu účelu způsobitou třetí osobu. Není však zproštěn povinnosti k dozoru nad tím, by nájemníci převzaté povinnosti skutečně a řádně také plnili. Pokud splnil majitel domu tuto svou dozorcí povinnost.

(Rozh. ze dne 27. března 1931, Rv II 641/30.)

Žalobkyně poranila se pádem na schodech v domě žalovaného. Schody byly před úrazem umyty podnájemnicí Gretou D-ovou, ač mrzlo. Podle domovního řádu bylo věcí nájemníků umývati chodbu a síň. Žalobní nárok proti Gretě D-ové a proti majiteli domu uznal **p r o c e s n í s o u d** první stolice důvodem po právu proti oběma žalovaným. **O d v o l a c í s o u d** k odvolání majitele domu napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d neuznal co do důvodu po právu žalobní nárok proti majiteli domu.

D ů v o d y:

Dovolání spolužalovaného Huga B-a, jež se opírá o dovolací důvod čís. 4 § 503 c. ř. s., jest důvodné. Žalobkyně činila podle svého před-

nesu v první stolici dovolatele, spolužalovaného Huga B-a, zodpovědným za škodu z úrazu ze dne 2. března 1929, protože nezařídil, by schodiště za mrazů nebylo umýváno, ba domovním řádem dal naopak k umývání schodů příkaz, dále proto, že Greta D-ová, jednajíc k jeho příkazu a jako jeho zaměstnanec, neosušila schodiště řádně tak, by se náledí nemohlo tvořiti a prokázala tím nezdatnost. Odvolací soud vyvodil zodpovědnost žalovaného Huga B-a jednak z ustanovení §§ 1294 a 1295 obč. zák. ve spojení s ustanovením §§ 1096, 1097 obč. zák., jednak z ustanovení § 1315 obč. zák., uváděje v podstatě, že bylo povinností dovolatele jako pronajímatele starati se na vlastní zodpovědnost o bezpečný přístup nájemníků ke všem objektům spadajícím do obsahu nájemní smlouvy, kdykoliv a za jakýchkoli okolností, dále, že jest Gretu D-ovou pokládati za osobu nezdatnou; odvolací soud se v tomto směru připojil k názoru prvního soudu, že dovolatel ručí za zavinění Greta D-ové, osoby nezdatné, nehledíc k tomu, že nedal čištění chodeb D-ovou prováděti, neustanovil sám osobu způsobilou k čištění chodeb, nýbrž trpěl, aby čištění obstarávaly i osoby cizí, jako v souzeném případě Greta D-ová, podnájemnice Markety V-ové. Odvolací soud i první soud neposoudily věc po právní stránce správně. Nehledíc k tomu, že žalobkyně zodpovědnost dovolatele neopírá o to, že se jako majitel domu nestaral sám o bezpečný přístup k jejímu bytu, nelze pominouti nespornou okolnost, že v domě, v němž žalobkyně bydlí a úraz utrpěla, platil domovní řád, podle něhož bylo povinností nájemníků, by chodbu a síň umývali, vůbec čistili, a že dovolatel i před úrazem dal vyvěsiti písemní upozornění, v němž zdůraznil, že domovní pořádek musí býti dodržován a týdenní úklid podle tohoto pořádku důsledně prováděn. Nelze o tom pochybovati, že přes ustanovení § 1096 obč. zák. může majitel domu s nájemníky ujednat, že si čištění domu budou obstarávat sami. Domovní řád, jenž ukládá nájemníkům tuto povinnost, jest částí nájemní smlouvy, nájemník bytu v domě s domovním řádem podrobuje se mlčky povinností v domovním řádě stanoveným. Z toho plyne, že povinnost k udržování úklidu a péče o udržování chodby a síně ve stavu tak uklizeném, že je k užívání způsobilá, k čemuž patří i udržování schodů, nájemníci a tím i žalobkyně zvlášť převzali a že žalobkyně, jsouc v domě žalovaného nájemkyní, souhlasila s přesunem těchto povinností a z nich plynoucí odpovědnosti s majitelem domu na nájemníka, jemuž v té které době byla uložena povinnost pečovati o schůdnost schodů. Nejde tu, jak se nesprávně domnívá žalobkyně, jen o jednostranný příkaz majitele domu, ano nebylo ani tvrzeno, že domovní řád byl vydán teprve po nastěhování se nájemníků; jde o ujednání, jímž přejímají nájemníci jisté povinnosti a majitele těchto povinností zprošťují. Bylo-li však z povinností dovolatele jako majitele domu čištění chodeb a schodů vyloučeno a žalovaný v tomto směru neměl povinností, nemohl je porušiti a nemohou nájemníci z toho, že sám čištění náležitě nepředsevzal, pokud se týče nezřídil k tomu účelu způsobilou osobu třetí, činiti ho zodpovědným. Ovšem nebyl domovním řádem dovolatel zproštěn i povinností k doзору nad tím, by nájemníci

převzaté povinnosti skutečně a řádně plnili. Leč, že dovolatel nedbal této své povinnosti, žalobkyně netvrdila, naopak sama uvedla v první stolici, že sám dovolatel i jeho manželka (sama jako spolumajitelka i z jeho příkazu jako správce domu) dohlížela týdně na to, kdy který nájemník má na starosti domovní pořádek, a zdůrazňovali oba, že se síň a schody umývati musí. Nelze však zodpovědnost dovolatele vyvozovati z toho, že při tom nebral zřetel k tehdejšímu mrazu, ani z toho, že v domovním řádě není stanoveno, by schodiště za mrazů nebylo umýváno, neboť úraz nebyl způsoben tím, že i za mrazu byly schůdky umývány, pokud se týče utřeny mokřím hadrem, nýbrž tím, že Greta D-ová, které nájemnice Markéta V-ová, v tom týdnu k čištění povinná, čištění svěřila, neučinila opatření proti náledí, a, jak sama žalobkyně v žalobě vytýká, schůdky při umývání náležitě neosušila, pokud se týče po umývání neposypala pískem nebo popelem, ač se podle zdravého lidského rozumu toho musela býti vědoma, že za silného mrazu se vlhké schody ihned pokrývají vrstvou ledu. Dozorčí povinnost majitele domu nelze rozšiřovati tak, by se musil při každém výkonu povinnosti nájemníkům uložené přesvědčiti, zda šetří při tomto výkonu to, co již předpokládá zdravý rozum, co jest s výkonem podle obvyčejného všedního života nerozlučně spojeno a co může tedy každý jako samozřejmé předpokládati. Že bylo náledí na schůdkách tak znatelné, že i při obvyčejné pili a schopnosti dovolatel to musil postřehnouti (§ 1297 obč. zák.), nebylo tvrzeno, natož zjištěno; naopak bylo výpovědí žalobkyně jako strany slyšené zjištěno, že, jak padla na schůdky, chtěla vstáti a pomáhala si rukama, teprve cítila, jako by ruce přimrzávaly ku kamenům, z čehož plyne, že ani žalobkyně náledí na schůdkách před tím nepostřehla. Ani z ustanovení § 1315 obč. zák. nelze vyvozovati zodpovědnost dovolatele. Toto ustanovení upravuje odpovědnost zaměstnavatele (principála) za nezdatnost osoby, již k výkonu svých práv a obchodů, aneb jinak používá k vlastní hospodářské neb osobní potřebě. Toto tu nebylo. Bylo již uvedeno, že podle domovního řádu nebylo čištění schůdků věcí dovolatele vůbec, tedy ani v den úrazu, ale bylo povinností nájemnice Markety V-ové a tato, nikoli dovolatel, použila k vlastní potřebě osoby Greta D-ové a nemůže proto za její nezdatnost býti činěn zodpovědným dovolatel.

Čís. 10652.

Způsob vyúčtování licenčních poplatků není upraven zákonem, záleží zpravidla na smluvní úpravě.

Z povahy licenční smlouvy plyne, že držitel licence jest povinen, by dal majiteli patentu do té míry nahlédnouti do svého provozu, pokud jest toho nezbytně třeba k hájení jeho práv. Jest na něm zejména, by, je-li licenční poplatek stanoven v poměru k výrobě, předložil oprávněnému příslušné obchodní knihy, by mu umožnil výpočet licenčního poplatku, není však povinen vydati zvláště uzpůsobené vyúčtování v určitých obdobích.

(Rozh. ze dne 28. března 1931, Rv I 549/30.)